

optrykte Skikkelse. For at vise, hvad jeg mener, skal jeg henvise til 2det Stykke af Bemærkningerne til § 1, hvor der staar, at „i den nugældende Lov af 1898 findes Regler af samme Indhold i § 1, jfr. §§ 9, 1ste Stykke, og 10“. Jeg griber, da jeg skulde sætte mig ind i dette Lovforslag, meget naturligt, synes jeg, Loven af 1908 og slaar op paa § 9, Stykke 1, og § 10, men det viser sig, at det i Virkeligheden er § 7, Stykke 1, og § 8, men i Bemærkningerne har man altsaa benyttet de gamle Paragrafter fra Loven af 1898. Jeg ved, som jeg sagde før, ikke, hvad der er Skik og Brug, men jeg vil dog henstille, at man fremtidig for Overskuelighedens Skyld, naar der foreligger en optrykt og omredigeret Lov, anfører Paragrafferne med de Numre, de har faaet i den nye Lov.

Hermed skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag til velvillig og saglig Behandling i dette Ting.

Heilesen: Jeg deler fuldt ud den Tilfredshed, der allerede er udtrykt saavel af den højtærede Indenrigsminister som af foregaaende Talere, med, at man ved dette Lovforslag fortsætter det skandinaviske Samarbejde med Hensyn til Indfødsretsspørgsmaalet, der gaar tilbage til 1888, da nogle Forhandlinger mellem Danmark og Sverige om en vis gensidig Forsørgelse af det ene Lands Borgere i det andet Land gav Anledning til, at man første Gang nedsatte en Kommission til Udarbejdelse af fælles Ret for de nordiske Lande med Hensyn til Indfødsretslovgivningen, en Kommission, hvis Arbejde kom til at danne Grundlaget for Loven af 19. Marts 1898 med den senere Tillægslov af 23. Marts 1908. Og hvis man nu ganske kort skal forsøge at gøre rede for, hvad det Lovforslag, der her foreligger, betyder, kan man sige, at det betyder en Ændring af den gældende Indfødsretslovgivning hovedsagelig paa to Punkter, for det første derved, at det begrænser det saakaldte Afstammingsprincip, og for det andet derved, at det ophæver § 6 i Loven af 19. Marts 1898 om, at en dansk Kvinde, der gifter sig med en Mand, der ikke har dansk Indfødsret, mister sin danske Indfødsret, hvad enten hendes Mand har fremmed Statsborgerret eller ikke, og hvad enten hun bliver boende her i Landet eller ikke, og til denne Ophævelse af § 6 i Loven af 19. Marts

1898 slutter sig saa Lovforslagets § 8, Stykke 1, der, om jeg saa maa sige, giver denne Ophævelse af § 6 en vis tilbagevirkende Kraft, for saa vidt som den bestemmer, at danske Kvinder, der i Kraft af § 6 i Loven af 19. Marts 1898 har mistet deres danske Statsborgerret, generhverver den, for saa vidt de bor her i Landet. Hvis man kort vil samle, hvad Lovforslaget betyder, ligger dets Betydning paa disse to Punkter.

Hvad nu angaar det første Hovedpunkt, Begrænsningen af Afstammingsprincippet, fremgaar den Ændring, Lovforslaget medfører i saa Henseende, allerede af dets § 1. I de tilsvarende Bestemmelser i den gældende Indfødsretslov af 1898 i § 1 og § 9 hedder det, at den, der er ægte Barn af en Fader, der har dansk Indfødsret, eller som Barn udenfor Ægteskab fødes af en Moder, der har dansk Indfødsret, erhverver ved Fødselen Indfødsret, „hvad enten Fødselen foregaar her i Landet eller i Udlandet“. I Lovforslagets § 1 er udgaaet Ordene „hvad enten Fødselen foregaar her i Landet eller i Udlandet“, og dette er det første Hovedpunkt, paa hvilket Lovforslaget ændrer den gældende danske Lovgivning, idet det Forhold, at denne Tilføjelse er gaaet ud, maa sammenholdes med Bestemmelsen i Lovforslagets § 6, 1ste Stykke, hvoraf det fremgaar, at det nu ikke mere er ligegyldigt, om den, der fødes af danske Forældre, fødes her i Landet eller i Udlandet, idet den, der fødes af danske Forældre her i Landet, ubetinget bliver dansk Indfødt, hvorimod den, der fødes af danske Forældre i Udlandet, kun vedbliver at være dansk Indfødt, hvis han tager Bopæl her i Landet inden sit fyldte 22de Aar.

Paa dette Hovedpunkt kan jeg i Princippet ganske tiltræde Lovforslaget. Den nugældende Lovgivnings Regler paa dette Omraade, der medfører, at den, der fødes af danske Forældre, erhverver dansk Indfødsret, hvad enten Fødselen foregaar her i Landet eller i Udlandet, kan i mange Tilfælde virke uheldigt. Den kan medføre, at dansk Indfødsret igennem adskillige Generationer kan bevares i Kraft af Fødsel, selv om de paagældende maaske ikke mere har nogen som helst Tilknytning til det danske Folkesamfund. Derfor er paa dette Hovedpunkt Lovforslaget ubetinget at billige i Princippet. Om det saa er rigtigt, at